

UN ADEU I UN RECORD

La nostra vida, la vida de la majoria, està feta de rutina i monotonia. I no per conformisme, al menys per part de molta gent que intenta viure-la al màxim. Però aquest és el nostre destí, car la vida plena de grans aconteixements només està reservada als herois, i aquests són pocs. Ara bé, no és gens fàcil saber viure aquesta monotonia. Al contrari: és molt difícil viure-la amb intensitat sempre, treguent-ne el màxim de profit per a tu i per als altres. En aconseguir això és on es troba l'heroicitat que ens està reservada a nosaltres, que està al nostre abast; és on es demostren les veritables persones.

Però aquesta vida monòtona és, sovint, trencada per algun fort sotrac que ens commou profundament i que per uns moments desfà el ritme i l'accelera, fent-nos viure més intensament. Aquests sotrats poden afectar a unes persones o a tota una col·lectivitat. Doncs bé, una desgràcia ha commogut la petita comunitat de Besalú: ha accelerat el seu ritme durant uns dies: la mort per accident del nostra "Mariano", membre d'aquesta comunitat.

L'home sempre està en situació. Quan sortim d'una és per a entrar en una altra. Però en aquest cas ens trobem davant d'una de les anomenades situacions límits, situacions com el dolor, les dificultats, la lluita, la mort... Situacions que ens estan reservades a tots, sense excepció, i que si se saben acceptar (cosa molt difícil) i assimilar ajuden a madurar i a ésser home. La més difícil d'acceptar és, sens dubte, la mort, etapa natural i última de la nostra vida, que tothom ha de passar i que per tant caldria pensar-hi més sovint, no amb por ni amb angoixa, sinó amb tota naturalitat i serenitat.

La vida de la nostra comunitat tornarà a la monotonia, a la rutina, fins que un altre sotrac, una altra situació límit, ens en torni arrencar i ens faci pensar de nou en el sentit de la vida de l'home i en el seu sofriment; en l'existència de Déu, d'un Déu que definim com Amor i que en canvi permet el sofriment dels innocents, el que és un misteri... I mentrestant el dolor perdurarà en els cors d'uns quants durant molt temps, en el cors d'alguns per a sempre, i en la majoria el record d' un noi alegre i apreciat, membre de la nostra comunitat, que per un desgraciat accident ens ha avançat, en la plenitud de la seva vida i il·lusions, en el pas d'aquesta última etapa, la mort, per la que hem de passar tots, encara que la volguem ignorar.

J.L. i D.A.